

Titel: Fjerde Underafdeling.

Citation: "Fjerde Underafdeling.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r03-shoot-chptrd1e6833.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Fjerde Underafdeling.

Om Parts Ed.

§ 256.

Parterne kunne vedtage, at Antagelsen eller Ikke-Antagelsen af et omtvistet Faktum skal bero på, at den ene eller den anden af Parterne med Ed bekræfter, at han veed eller endog blot, at han ikke veed rettere, end at det har eller ikke har fundet Sted.

Sådan Vedtagelse lægges da til Grund ved Kjendelsens eller Dommens Afsigelse.

Vedtagelsen indføres ordret i Retsbogen, oplæses og vedtages af Parterne.

§ 257.

Retten kan efter sit Skjøn over Bevisførelsens Resultat enten tillade den Bevispligtige at bekræfte fremsatte faktiske Anbringender med Ed og derved fyldestgjøre den ham påhvilende Bevispligt, eller pålægge den Bevispligtiges Modstander edelig at fragå

imod ham anførte Kjendsgjæringer med den Virkning, at disse ikke ansees for tilbørligt benægtede, dersom Ed'en ikke aflægges. Ere de Handlinger, angående hvilke Ed'en skal aflægges, ikke foretagne af Parten selv, men af Trediemand, i hvis Sted han er trådt eller ved hvis Foretagender han er bunden, kan Sagens Udfald gjøres afhængig af sådan Trediemands Ed i Stedet for af vedkommende Parts egen.

§ 258.

Retten er i Udøvelsen af den samme ved § 257 tillagte Myndighed ikke bunden ved Lovregler, men det er overladt til dens Skjøn, både om Ed skal tilstedes eller pålægges nogen af Parterne, og hvilken.

Dog kan — foruden hvad der er bestemt med Hensyn til Privatdokumentets Ægthed i § 253 — den, der støtter sin betimelig påtalte Fordring på lovligen ført Handelsbog, uden al videre Bevisførelse forlange, at Retten enten skal pålægge Modparten at fralægge sig Fordringen med Ed, eller tilstede, at Handelsbogens Fører bekræfter Fordringens Rigtighed med Ed.

I Sager angående Underholdningsbidrag til uægte Børn skal Barnemoderen ligeledes være beføjet til uden videre Bevis at forlange Sagens Afgjørelse ved Parts Ed, således at Retten ifølge Sagens Omstændigheder kan afgjøre, om Ed'en skal aflægges af hende eller den, der sigtes som Barnefader.

§ 259.

Når Sagens Afgjørelse skal ske ved Parts Ed, tilstedes eller pålægges Eden i den endelige Dom.

Denne bliver ifølge heraf at affatte alternativt, ligesom efter de hidtil gjældende Regler.

§ 260.

For Edens Aflæggelse fastsættes i Dommen en Frist af 4 Uger.

I det til Edens Aflæggelse bestemte Retsmøde skal Eden aflægges, såfremt Sagen ikke er påanket til højere Ret, eller Andragende om fornyet Foretagelse af Sagen er indgivet.

Den Edspligtige, der udebliver uden lovligt Forfald, ansees for at have nægtet Edens Aflæggelse. Modpartens Udeblivelse er ingen Hindring for Edens Modtagelse.

Skjønnens et anmeldt Forfald lovligt, kan Retten give den fornødne Udsættelse.

§ 261.

Eden aflægges i Reglen for den Ret, der har afsagt Dommen. Dog kan det, hvis den Edspligtige boer udenfor Landsretskvedsen eller stedlige Forhold lægge betydelige Hindringer i Vejen for Edens Aflæggelse for Landsretten inden den foreskrevne Frist, i Dommen bestemmes, at han skal have Valget mellem at aflægge Eden for den Ret, der har afsagt Dommen, eller for Underretten på det Sted, hvor han boer eller opholder sig. Vælger han dette Sidste, har han at henvende sig til vedkommende Underdommer for at få et Møde berammet til Edens Aflæggelse inden den fastsatte Frist, ligesom han har med et Varsel af mindst en Uge at kalde Modparten til dette Møde.

Ret kan sættes på den Edspligtiges Bopæl, når denne på Grund af Sygdom ikke kan forlade samme.

Forinden Eden aflægges, kan Retten gjøre Parten passende Forestillinger og ved Spørgsmål forvise sig om, at han tilfulde forstår Edsthemaet. Finder Retten i Henhold hertil eller på Grund af den Måde, hvorpå Parten udtaler sig om Sagen. Betænkeligheder ved at modtage Eden, kan den udsætte Sagen til et følgende Retsmøde eller endog nægte at stede ham til Edsaflæggelse ved en Kjendelse, hvorover der kan føres Besværing efter de almindelige Regler.

De Erklæringer eller Udtalelser af Parten, som have fremkaldt Rettens Betænkelighed, tilføres Retsbogen.

§ 262.

Er den Edspligtige efter Dommens Afsigelse, men forinden Edsfristens Udløb afgået ved Døden eller bleven afsindig eller domfældt for Mened, kunne de, der træde i hans Sted eller varetage hans Anliggender, forlange ny Foretagelse af Sagen (§ 328, jfr. § 327).